

Virginia Woolf (Ianuarie 2024)

La 25 ianuarie 1882 se năștea scriitoarea Adelina Virginia Stephen, cunoscută ca Virginia Woolf. Este inclusă în literatura mondială pentru scrierile sale inovative, prin care a prezentat o nouă perspectivă de narare a evenimentelor. Rândurile sale surprind schimbarea rapidă dintre cele două războaie mondiale, de la o societate primitoare și caldă, la apariția consumului, dar a și nesiguranței. Opera sa a fost influențată de Marcel Proust și Igor Stravinsky, alături de curentul postimpresionismului. A scris romanele faimoase „**Mrs Dalloway**” (1925), „**To the Lighthouse**” (1927, „**Spre Far**”), „**Orlando**” (1928) și „**The Waves**” (1931, „**Valurile**”), fiecare dintre ele aducând o notă de noutate în literatură. Printre temele abordate se numără: feminismul, relațiile familiale complexe, tranziția de gen și efectele războiului asupra psihicului uman.

Virginia Woolf a fost copilul unui cuplu tipic perioadei victoriene. Tatăl ei, Leslie Stephen, era un scriitor și editor de ziar cunoscut în epocă.. Mama ei, Julia Jackson, de o frumusețe rară, era cunoscută datorită conexiunilor artistice, printre care Julia Margaret Cameron, matusa Virginiei și unul dintre cei talentați fotografi de portret din epocă. Julia Jackson Duckworth și Leslie Stephen s-au căsătorit în 1878 și, în scurtă vreme, au avut 4 copii: Vanessa (1879), Thoby (1880), Virginia (1882) și Adrian (1883). Virginia era cumva geloasă pe fratele ei, Adrian, deoarece era preferatul mamei, dar era însă constant și în competiție cu Vanessa, care a excelat în domeniul picturii, excelență pe care Virginia a dovedit-o în privința scrisului.

După moartea tatălui, în 1904, familia s-a mutat în cartierul Bloomsbury din Londra. Thoby, unul dintre frații Virginiei, începe să își invite prietenii de la Trinity College acasă în serile de joi și să inițieze discuții pe teme controversate, cum ar fi sexualitatea, femeile în artă, drepturile homosexualilor etc. Virginia și sora sa, Vanessa, participau și ele activ la aceste discuții alături de Leonard Woolf (viitorul soț al Virginiei), John Maynard Keynes (viitorul mare economist), E. M. Forster

(scriitor) și mulți alții. Era un mediu propice pentru creație și lansarea noilor idei, distonant în opoziție cu rigiditatea societății victoriene.

În 1908, Virginia Woolf a încercat să inoveze proza scurtă, prin introducerea unei abordări holistice și a unor aspecte care să surprindă și viața de zi cu zi, pentru a se adânci în psihologia personajelor, cărora le înfățișa modul de gândire, lucru care nu era obișnuit în operele victoriene. Întrucât nu putea să folosească numele său, autoarea a realizat recenzii literare, în ziarul „Times Literary Supplement”. A publicat inclusiv nuvele scurte în interiorul acestor ziare. Un exemplu reprezintă nuvela „Melymbrosia”. Ea continuă să lucreze la scrierile sale anticolonialiste, precum „The Village in the Jungle” (1913) și „The Wise Virgins” (1914). După publicarea scrierilor, Woolf a decis să se implice în subiectele politice și a devenit un susținător al păcii și justiției. Între 1910-1915, sănătatea mintală a Virginiei se degradează, dar cu toate acestea, ea reușește să își ducă la bun sfârșit scrierile pe care le-a început. Se observă că personajele sale se conturează în funcție de familie și cercul de prieteni în care Virginia a trăit.

Depresia și neîncrederea Virginiei Woolf în capacitățile sale literare și personale, precum și sentimentul că va fi părăsită de Leonard și Vanessa, au determinat-o să încerce să se sinucidă în 1913, chiar în anul în care trebuia să apară „The Voyage Out”. Apariția acestei opere a fost amânată până în 1915. În aprilie 1915, a început să aibă halucinații, din pricina depresiei, care i-au pus în pericol luciditatea. După acest episod, scriitoarea a reușit să-și controleze depresia, pentru o vreme, munca fiindu-i de ajutor. În 1917, scriitoarea cumpără o presă de printat și a deschis editura Hogarth Press, redenumită Hogarth House. În 1919 a fost cumpărată o fermă în satul Rodmell, denumită Monk’s House, în apropierea Charleston. În 1921, Virginia scrie scurte nuvele pe care le-a explicat ulterior în lucrarea „On Re-Reading Novels”, argumentând că nuvela nu reprezintă pentru ea o formă de scris, ci o sumă de sentimente desfășurate pe hârtie.

Intensitatea viziunii poetice a Virginiei Woolf elevează cotidianul, uneori banalul spațiu- deseori mediul de război - a celor mai multe romane ale sale. De exemplu, **Doamna Dalloway(1925)** se bazează pe eforturile Clarissei Dalloway, o doamnă din societatea înaltă între două vârste, să organizeze o petrecere, în momentul în care viața ei se compară cu cea a lui Septimus Warren Smith, un veteran din clasa muncitoare care revenise de la Primul Război Mondial, purtând răni psihologice adânci. **Spre far (1927)** descrie două zile la distanță de zece ani. Subiectul are la bază anticiparea familiei Ramsay a unei excursii spre far și reflecția ulterioară despre aceasta, precum și tensiunile familiale adiacente. **Orlando (1928)** este de o altă calitate comparativ cu toate celelalte romane ale Virginiei Woolf, așa cum sugerează și subtitlul: "O biografie". El încearcă să zugrăvească caracterul unei persoane reale, și este dedicat lui Vita Sackville-West. **Valurile (1931)** este

povestea unui grup de șase prieteni ale căror meditații, care corespund mai mult unor recitative decât monologuri interioare propriu-zise, creează o atmosferă ondulatorie care se aseamănă mai mult cu un poem în proză decât cu un roman scris în jurul unei intrigi. Ultima ei lucrare, **Between the Acts (1941)** face o totalizare și amplifică preocupările majore ale lui Woolf: transformarea vieții prin artă, ambivalență sexuală și meditațiile la tema trecerii timpului și a vieții, prezentate simultan în degradare și reînnoire - toate plasate într-o narațiune puternic fantezistă și simbolică care cuprinde aproape întreaga istorie engleză. Această carte este cea mai lirică din toate operele ei, nu numai în plan sentimental, dar și în cel stilistic, fiind în cea mai mare parte scrisă în versuri.

Operele ei au fost traduse în mai mult de 50 de limbi, de scriitori de talia lui Jorge Luis Borges și Marguerite Yourcenar.

